

opusdei.org

Units al Sant Pare de tot cor

Carta pastoral de mons. Xavier Echevarría dirigida als fidels de la Prelatura i als cooperadors de l'Opus Dei amb ocasió dels vint-i-cinc anys del pontificat de Joan Pau II.

06/11/2004

Fa vint-i-cinc anys es complien les noces d'or de la fundació de l'Opus Dei. El Senyor va disposar que aquesta data coincidís amb un període de seu “vacant” en l'Església: Joan Pau I, el Papa que va remoure el

món amb el seu somriure en només trenta-tres dies, havia mort. Aquell aniversari de l'Obra, preparat amb molta oració i molta alegria, es va veure xopat per la tristesa d'aquest dol. Poc després, el 16 d'octubre, ens vam omplir de goig amb l'elecció de Joan Pau II com a successor de Pere. En celebrar ara el vint-i-cinquè aniversari d'aquest esdeveniment, unim-nos a l'homenatge que milions de persones —creients i no creients— tributen al Romà Pontífex.

El fet que aquesta data coincideixi pràcticament amb els setanta-cinc anys de vida de l'Opus Dei, constitueix una altra oportunitat per descobrir l'actuació de la Providència, que tot ho governa amb suavitat (1) i guia la història a través dels temps. Sembla com si el Senyor ens confirmés en una característica essencial de l'esperit de l'Opus Dei: un amor gran a l'Església i al seu Cap visible, com ho afirmava el nostre

Fundador el 1934, quan escrivia, després d'haver-lo predicat freqüentment: “Crist. Maria. El Papa. ¿No acabem d'indicar, en tres paraules, els amors que compendien tota la fe catòlica?” (2). I el 1964, després d'una audiència que li havia concedit Pau VI, afirmava: “en l’Opus Dei tenim un afecte extraordinari i una gran veneració per la persona del Sant Pare: un afecte i una veneració que volem que sigui major cada dia. En el meu desig de servir l'Església, jo he procurat sempre que els meus fills estimin molt el Sant Pare” (3).

Aquests desitjos de sant Josepmaria segueixen complint-se, gràcies a Déu, en el món sencer. Ho testimonien els centenars de milers d'ànimes que reben formació en els Centres de la Prelatura o col·laboren amb els seus apostolats. Allà, els catòlics aprenen a resar diàriament —o es confirmen en aquest deure filial— pel Sant Pare,

per la seva persona i les seves intencions; es veuen impulsats a conèixer amb profunditat els seus ensenyaments i a posar-los en pràctica; se'ls anima a difondre'ls entre parents, amics i coneguts, fent d'altaveu al magisteri pontifici en els ambients on cadascun es mou. I els molts no catòlics —i fins i tot no cristians— que ajuden en l'Opus Dei com a Cooperadors, respecten i admiren el Sant Pare, en qui descobreixen —així com innombrables persones de cor recte — un home de Déu, un intrèpid defensor dels drets humans, un pacificador dels pobles i de les consciències; en el fons, descobreixen en el Sant Pare una representació viva de Jesucrist.

Per la bondat divina, diàriament es compleix aquella aspiració de sant Josepmaria que he procurat que ressonés freqüentment en les vostres oïdes: Omnes cum Petro ad Iesum

per Mariam!: que tots els homes i dones que el Senyor col·loqui al vostre costat vagin, amb Pere, a Jesús per mitjà de Maria. Gràcies, Senyor!, repeteixo una vegada més, mentre alço el meu cor curull d'afecte a la Mare de l'Església, per la intercessió de la qual ens arriben tots els béns.

Amb ocasió d'aquest aniversari, haurà en molts llocs actes d'homenatge en honor de Joan Pau II, als quals desitgem sumar-nos de tot cor. Però els catòlics no podem limitar-nos a aquestes expressions exteriors d'afecte, ja que això seria quelcom molt escàs. Els fills de l'Església hem d'acompanyar el Sant Pare, sobretot, amb l'oferiment generós de la nostra oració, del nostre sacrifici i del nostre treball per la seva persona, la seva salut i les seves intencions. Procurem difondre aquesta manera de participar en l'efemèride que s'apropa: l'oració perseverant i la mortificació

generosa han de trobar-se en la base de totes les manifestacions d'afecte i veneració al Sant Pare.

Ha transcorregut un any des de la canonització de sant Josepmaria. Com us he repetit amb freqüència en aquests mesos, “el 6 d'octubre” no ha d'esborrar-se de la nostra memòria ni de la nostra conducta. Aquesta data ha quedat esculpida per a sempre en la història de l'Opus Dei, i a aquest record hem de tornar-nos una vegada i una altra per retrobar l'impuls cap a la santedat personal i l'apostolat, que aquell dia vam experimentar amb particular intensitat. Les paraules que va pronunciar el Romà Pontífex han d'alimentar incessantment la nostra oració i la de les persones que tracten d'apropar-se a Déu seguint l'esperit de l'Opus Dei. El Sant Pare ens assenyalava en aquella ocasió: “eivar el món cap a Déu i transformar-lo des de dintre: heus

aquí l'ideal que el Sant Fundador us indica, benvolguts germans i germanes que avui us alegreu per la seva elevació a la glòria dels altars. Ell continua recordant-vos la necessitat de no deixar-vos atemorir davant una cultura materialista, que amenaça amb dissoldre la identitat més genuïna dels deixebles de Crist. Li agradava reiterar amb vigor que la fe cristiana s'oposa al conformisme i a la inèrcia interior.

“Seguint les seves petjades, difoneu en la societat, sense distinció de raça, classe, cultura o edat, la consciència que tots estem cridats a la santedat. Esforceu-vos per ser sants vosaltres mateixos en primer lloc, conreant un estil evangèlic d'humilitat i servei, d'abandó en la Providència i d'escolta constant de la veu de l'Esperit. D'aquesta manera, sereu "sal de la terra" (cf. Mt 5, 13) i brillarà "la vostra llum davant dels homes, perquè vegin les vostres bones obres

i glorifiquin el vostre Pare que està en els cels" "(Mt 5, 16) (4).

Amb el seu exemple i amb les seves paraules, sant Josepmaria ens va ensenyar a recórrer a la Santíssima Verge en tot moment, per manifestar el nostre afecte i la nostra confiança en la seva mediació materna. Don Álvaro, primer successor seu al capdavant de l'Obra, ens exhortava a esforçar-nos "a caminar molt units a la Santíssima Verge, a ficar la Verge en tot i per a tot" (5). Cuidem amb devoció tendra i robusta el rés del Sant Rosari, especialment en aquest mes d'octubre, últim de "l'any del Rosari" proclamat per Joan Pau II. Acurem-nos en la contemplació dels misteris, d'acord amb els suggeriments del Sant Pare, que ens exhorta a recordar Crist, a comprendre'l, a configurar-nos amb Ell, a pregar-li i a anunciar-li als altres, sempre per Maria i amb Maria (6).

En començar cada desena, poseu en primer lloc les intencions del Sant Pare; d'aquesta manera, estareu molt units a les intencions del vostre Pare i Prelat. A propòsit d'això, i per acabar, acudeixo un altre cop a unes paraules de Sant Josepmaria: “Fills de la meva ànima, tenim l'alegria de saber que Déu ens ha escollit des de l'eternitat i ens ha portat a aquesta família de l'Opus Dei, que té com a orgull servir: servir totes les ànimes i, primer de tot, servir l'Església, Una, Santa, Catòlica, Apostòlica; servir el Romà Pontífex amb un amor sense condicions. Fidels a Jesucrist, dòcils al Magisteri de l'Església, treballem i resem per estendre el regne de Déu, units al Sant Pare en una obediència filial i profunda” (7).

NOTES:

(1) Cf. Saviesa 8, 1

(2) Sant Josepmaria, Instrucció, 19-III-1934, n. 31

(3) Sant Josepmaria, Apunts presos en una conversa, 24-I-1964

(4) Joan Pau II, Homilia en la canonització de sant Josepmaria Escrivà, 6-X-2002

(5) Don Álvaro del Portillo, Carta, 9-I-1978, n. 6

(6) Cf. Joan Pau II, "Litt. apost. Rosarium Virginis Mariæ, 16-X-2002", nn. 13-17

(7) Sant Josepmaria, Apunts presos en una tertúlia, 1-I-1964.

02 d'octubre de 2003

opusdei.org/ca-ad/article/units-al-sant-
pare-de-tot-cor/ (07/04/2026)